

ИСТОРИЯ ЗА ГУЩЕРЧЕТО, КОЕТО СЕ НАУЧИЛО ДА ЛЕТИ

Жан-Пиер Пети

Превод Елена Ст. Владова

Имало едно време едно гущерче, което имало дълги,
дълги лапи.

Останалите животни
му се подигравали.

Един ден гущерчето много
се изненадало, защото видяло,
че са започнали да никнат
пера върху лапите му

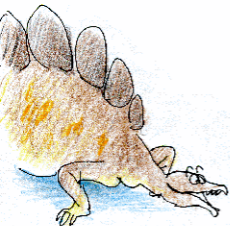

Върху лапите му
Върху главата му

И дори върху опашката му

И тогава **ВСИЧКИ** животни започнали да му се подиграват.

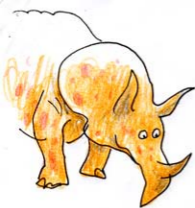
Чичо му, стегозавърът,
който имал мозък,
голям колкото орех.

Братовчед му, птеродактилът.

И дори злият трицератопс
му се подигравал.

Накрая гущерчето повече
не смеело да се показва.

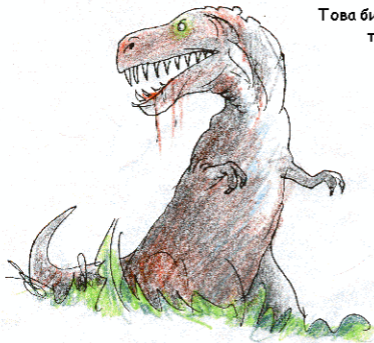

Но един ден в голямата Юрска гора отекнал
страховит шум от стъпки.

Ужасяващ звяр изпълнил
света с виковете си.

Това бил могъщият
тиранозавър.

В началото той разпорил корема на един динозавър с рог
като патешки клюн, който се изпречил на пътя му.

После погнал
един женски
протосератопс,

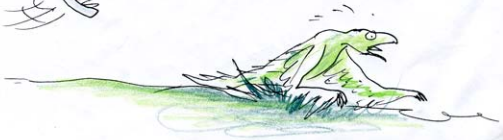
за да излапа
яйцата му.

И тъкмо тогава забелязал гущерчето,
което било ужасено от тази кошмарна гледка.

Бедното гущерче се опитало
да избяга, но дългите лапи му
пречели да се движи бързо.

16
Гущерчето от време на време се обръщало назад,
за да види страховитата сянка, която го приближавала.

Тиранозавърът, който не виждал нищо друго,
освен бедното животинче,
вече се облизвал.

И нито единият, нито другият забелязали,
че бягат към една пропаст.

Когато я видяло,
 гушчерчето си казало,
 че щом така и така
 ще умира, по-добре
 е да загине, падайки
 върху скалите,
 отколкото да
 го разкъса
 страховитият звяр.

И той за последен път размахал лапи
 и със затворени очи се хвърлил в бездната.

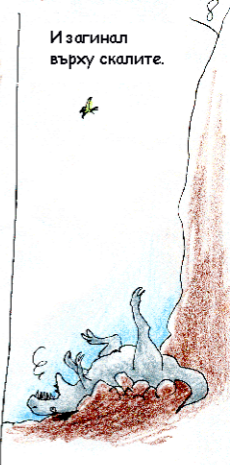
Тиранозавърът, чиито очи блестели
 от възбуда, се хвърлил след него.

И загинал
върху скалите.

Тиранозавърът
паднал в
пропастта.

Хъ-ъ-ър...

А гущерчето било изключително изненадано, че още е живо.

Господи!
Та аз летя...

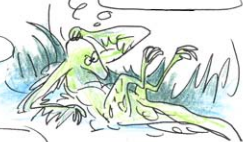
9

Не съм предвиждал да полетя, но никак не е страшно. Мога да се задържа във въздуха! Успях...

Дявол го взел! Ако знаех как да се приземя...

И дори нищо не си счупих!

За какво ви служат тези неща?

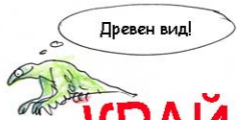

Знаете ли, изключително съм щастлив, че ги притежавам. Ако ги нямех, току-що щях да бъда...

И гушчето, което се научило да лети,
тръгнало щастливо по пътя си.

Учените, които обичат да усложняват всичко, го нарекли археоптерикс и днес го смятат за прародител на птиците.

КРАЙ

